

Miluška Slunečková, rozená Nováková, se narodila 2. dubna 1936 v Nakvasovicích a byla nejstarší ze tří sourozenců. Rodiče měli středně velké hospodářství a to znamenalo, že od útlého dětství musela rodičům hodně pomáhat doma i na polích. Po roce 1948 se v životě rodiny mnohé změnilo. Tatínek, který byl v té době starostou, musel v krátké době odevzdat svůj úřad tzv. akčnímu výboru a hospodářství Novákových bylo komunisty zabaveno.

Po základní (měšťanské) škole v Čechticích studovala na Gymnáziu v Benešově a poté absolvovala Vyšší pedagogickou školu v Praze (obor matematika, fyzika). Do svého prvního učitelského zaměstnání nastoupila na základní školu v Načeradci. V roce 1959 se v Praze vdala za Jaroslava Slunečka a začali spolu bydlet v malém domku v Jeníkově. Zde se jim během několika let narodily čtyři děti. Nebylo to lehké období, financí nebývalo nazbyt. Navíc v této době vystudovala dálkově chemicko-technologickou průmyslovku v Praze – očekávala totiž, že bude ze školství kvůli své víře a šíření křesťanských hodnot propuštěna.

V roce 1969 se rodina Slunečkových přestěhovala do třípokojového bytu v panelovém domě ve Vlašimi spolu s Miluščinou maminkou, která jí pomáhala s chodem domácnosti a s péčí o děti. O rok později přibýlo do rodiny ještě páté dítě. Ani ve Vlašimi však nenašla vytoužený klid. Po návratu z mateřské dovolené byla předvolána na školský odbor ONV Benešov, kde na ni školní inspektoři hrubě útočili mimo jiné za to, že si dovolila přihlásit své děti na náboženství. V té době se nedokázala účinně bránit, a tak se stala černou ovčí, nesměla složit učitelský slib, nebyl jí umožněn platový postup a byla nucena čelit mnohému ponižování. Ze svých zásad však nikdy neustoupila, naopak se i v období komunismu aktivně podílela na šíření samizdatové literatury a byla činná ve vlašimské farnosti. I přes svůj odchod do důchodu v roce 1989, na učitelskou profesi ještě několik let nezanevřela a věnovala se vzdělávání dětí prostřednictvím výuky náboženství.

Díky své činnosti ve farnosti se mohla podílet na organizaci různých duchovních aktivit pro děti i dospělé (poutě, letní tábory, soutěže, duchovní obnovy, ...). Svě pěvecké nadání a celoživotní lásku k hudbě nechala vyniknout prostřednictvím zpěvu na kostelním kůru. I v současnosti se snaží zachovat povědomí o starých duchovních i lidových písních.

Po pádu komunismu v roce 1989 se stala jednou ze zakládajících členek Farní charity Vlašim. Od roku 2003 začala organizovat Tříkrálovou sbírku na Vlašimsku. Za svou obětavou a nesobeckou práci byla v roce 2009 odměněna „Cenou Charity“. S ohledem na přibývajících roky předala tuto aktivitu již před několika lety mladším pokračovatelům.

Nadále však svůj čas věnuje důchodcům v Domově pro seniory ve Vlašimi – obyvatele Domova pravidelně navštěvuje a pomáhá při organizování bohoslužeb. Je také velkou propagátorkou a podporovatelkou křesťanské televize NOE a Hnutí Pro život ČR (spolek usilující o obnovu společenského respektu k životu nenarozených dětí). Není jí lhostejný ani stav sakrálních památek, zejména v okolí jejího rodiště, proto byla nápomocna a sama iniciovala obnovu některých z nich.

Rozhodnutím neziskových organizací z Podblanicka získala Miluška Slunečková v roce 2021 čestné ocenění „Blanický rytíř“ za celoživotní dílo, zejména za udržování křesťanských hodnot i v nepříznivých dobách, za přínos ke vzdělávání dětí a rozvoj křesťanských neziskových organizací na Podblanicku.